

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre XI](#)[Item Mythologia, Venise, 1567 - X \[137\] : De Momo \[et conclusion\]](#)

Mythologia, Venise, 1567 - X [137] : De Momo [et conclusion]

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[143\] : De Momo \[et conclusion\]](#) est une version augmentée de ce document

---

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX

[Mythologia, Venise, 1567 - IX, 20 : De Momo](#) a pour résumé ce document

---

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre X

[Mythologie, Paris, 1627 - X \[143\] : De Mome \[et conclusion\]](#) est une transformation de ce document

---

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre X

[Mythologie, Lyon, 1612 - X \[143\] : De Mome \[et conclusion\]](#) est une transformation de ce document

---

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

PublicationVenise, Comin da Trino, 1567

ExemplaireMunich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) ,

Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s)

- Grec ancien
- Latin

Pagination306v°-307r°

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques, historiques et religieuses [Momus](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

Mythologia

De Narcisso.

VT autem temperantes, & prudentes & viri boni essemus, nullum esse facinorosum hominem impune tradiderunt antiqui. nam tamen Deus aliquandiu differt vindictam, tamen multo grauiorem illam postea concitat; quod per Narcissi fabulam explicatur. si quis enim nimis vel forma corporis, vel opum magnitudine, vel nobilitate generis, vel viribus gloriatur ac esseratur, neque cognoscat se largiente Deo hęc omnia habere, ille ob suam imprudentiam hęc sibi facit perniciofa, non minus quam male affectus ægro-tantis stomachus, cui vel optimi cibi sunt noxii ob digerendi debilitatem.

De Belidibus.

AD educationem verò liberorum Belidum exemplum pertinet, nam neque parentes quidpiam liberis contra humanitatem, iusque naturæ, & deorum religionem debent imperare; ne paterno consilio improbi esse consuefcant; neque liberi crudelia & impia & inhumana parentum mandata exequi. sin autem magis paterna, quam diuina reuerentia teneantur, Deum denique sentient esse grauisimum impurorum & consccleratorum hominum vindicem. nemo enim malus est impune.

De Sphinge.

QVAE autem dicta sunt de Sphinge, hortabantur vnumquemque ad fortunam suam æquo animo ferendam, cum omnis humanæ vitæ status sit inconstans, cum humanum sit calamitatibus subiici, cum vel volenti, vel inuito fortunam ferre omnino necesse sit. atque, vt summatim dicam, necesse est vnicuique vel suam sapienter fortunam perferre, vel omnino si quis illam ferendo vincere non poterit, ab illa denique superari, & in extremas misérias incidere.

De Nemefi.

ENIMVERO cum vellent demonstrare antiqui sapientes nihil Deo gratius, vel vitæ hoium vtilius quàm in vtraque fortuna animi moderationem, multas fabulas finxerunt, quibus ad misérias & calamitates fortiter perferendas nos hortarentur. Sed quia nonnulli æquo animo aduersa tulissent, ac felicitas & prospera ferre nescirent, Nemefim Iustitiæ filiam introduxerunt grauis-simam Deam, quæ de illis supplicium sumeret, qui nimis elati aliquo felici rerum successu non mediocriter extollerentur, fierentque cæteris hominibus intolerabiles. Nam hanc Deorum iussu quam citissime ad superbiorum pœnas conuolare finxerunt.

De Momo.

DENIQUE nemini esse grauius ferendum aiebant si quis vel illa quæ humaniter, quæ prudenter, quæ piè & secundum leges fecerimus, carpsisset; quando neque Deus quidem placet omnibus, cum neque ipse quidem

Momi

Momi reprehensione carere potuerit. Non esse curandum quid homines imprudentes de nobis loquantur, cum nobis multorum rectè factorum fuerimus conscii. Enimvero siquã utilitatem studiosi homines ex hisce meis laboribus percipient, primò gratias agere debebunt summo Deo nostro Iesu Christo, à quo omnia recta procedunt consilia, cuius ope & impulsu, ut arbitror, omnes propè antiquæ religionis fallacias & vana mysteria patefecerim. Deinde gratias agere debent nonnullis viris illustribus, inter quos principè locù obtinet vir clarissimus & optimus Renaldus FERRERIVS Præsidentis Parlamèti Parisiensis, oibus quidè egregiis animi dotibus ornatissimus; & Valerius Frenzus Quæstor prauitatis hæreticæ apud Venetos prudentissimus; quorum autoritas plurimum me impulit, ut ista ipsa edere ad omnium commoditatem, quæ mihi per vniuersum propè vitæ meæ cursum ad facilitatem meorum studiorum mihi comparaueram. Fateor illud ingenuè, quòd nisi me tantorum virorum autoritas commouisset, nunquam eram ista in lucem emissurus: tum ut maleuolorum calumnias deuittarem, cum etiam ut meis his laboribus aliquid adiungerem. quid enim phibet hæc fieri posse à me iudicis meliora? sed tantorum virorum voluntati nõ parere nefas putauim. plurimum igitur gaudeo me tantum opus ad bonorum gratiam absoluisse, in quo præsertim patefactum est, illa quæ fuerant ab antiquis sapientibus ad probitatem excogitata, non prorsus abhorreere ab integritate & sanctitate Christianæ religionis. Nam facile est ex ipsa fabularum vniuersitate iudicare, diuinas leges, quæ sanctis illis patribus diuinitus traditæ sunt ante Christi aduentum, sub fabularum inuolucris ab antiquis Græcis fuisse occultatas. Quis enim constanter negare possit leges illas quæ datæ sunt Hebræis sanctis hominibus primum ad sacerdotes in Aegyptum, deinde ex Aegypto in Græciam commigrasse? Cum præsertim omnis Græcorum theologia & philosophia occultè sub fabulis antiquitus ab Aegyptiis capta traderetur. Nam tametsi consccleratorum vel hominum vel dæmonum consilio, aut imperitorum veritatis vitio res postea fuit in populorum perniciem conuersa, qui res non satis cognitæ coluerunt; tamen hæc ipsa dogmata fuerunt à sapientibus primum ad sanctitatem, ad religionem ac Dei cultum, ad probitatem, fidem, iustitiam, innocentiam tradita. Atque hæc illa sunt, quæ nos pro nostri ingenii viribus colligere diuturnis laboribus studuimus, quæq; sub fabulis antiqui sapientes significabant.

F I N I S.

